

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Takács Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Török Ferenc ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 3.M.337/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Zala Megyei Bíróság 4.Mf.20.707/2007/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 4.Mf.20.707/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperesnek a 2006. március 6-án közölt alperesi rendkívüli felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt benyújtott keresetét a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság 3.M.337/2006/10. számú ítéletével elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes marós munkakörben dolgozott az alperesnél. A munkáltató 2006. március 2-ára munkavédelmi oktatást szervezett, miután az előző napra kitűzött oktatás több munkavállaló kérésére, köztük a felperes kérésére is, temetésen való részvétel miatt elmaradt. A felperes az ehelyett szervezett munkavédelmi oktatáson azonban nem vett részt, viszont az oktatás megkezdését követően átment az oktatási helyiségen, kávéfőzőt, és a kezével jelezte, hogy írják alá helyette is a jelenléti ívet, majd ezek után eltávozott.

H. M. üzemvezető még aznap este számonkérte az oktatásról való távolmaradást, majd másnap a felperes az ügyről telefonon is beszélt az ügyvezetővel, aki közölte a felperessel, hogy emiatt rendkívüli felmondással fognak élni. Az ügyvezető, miután március 6-ától 8-áig külföldön tartózkodott, az üzemvezetőt utasította a rendkívüli felmondás elkészítésére, és felhatalmazta az ügyvezetői bélyegző használatára is.

A kereset tárgyát képező rendkívüli felmondást az üzemvezető írta alá, és az indokolás a felperesnek a munkavédelmi oktatással kapcsolatos, a munkáltatói kötelezéssel szembehelyezkedő magatartására hivatkozott, utalva a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (Mvt.) 60. § (1) bekezdés e) pontjában és az Mt. 103. § (1) bekezdés c) pontjában előírt együttműködési kötelezettség megsértésére.

Ezen tényállás alapján a munkaügyi bíróság megalapozottnak és jogszerűnek minősítette a rendkívüli felmondást. Megállapította, hogy a döntés a munkáltatói jogkört gyakorló ügyvezetőtől származott, a felperesnek tudomása volt a munkavédelmi oktatásról, az oktatáson való részvétel lényeges munkavállalói kötelezettségnek minősül, és ezt a kötelezettségét a felperes szándékosan megszegte.

A felperes fellebbezése alapján eljárta Zala Megyei Bíróság 4.Mf.20.707/2007/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, mivel egyetértett a megállapított tényállással, az ezen alapuló döntéssel, valamint ennek indokaival.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezési érvelésére tekintettel kiemelte, hogy az ügyvezetővel folytatott telefonbeszélgetés alapján a felperes egyértelműen következtethetett az üzemvezető eljárásának jogszerűségére. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a felperesnek tudnia kellett a munkavédelmi oktatás időpontjáról arra is tekintettel, hogy az időpontnak a faliújságra kifüggesztése utáni napon dolgozott. Az Mt. 104. § (1)-(3) bekezdései alapján tévesnek minősítette azt a felperesi fellebbezési hivatkozást, amely szerint jogosult volt az oktatáson való részvételt megtagadni, amiatt, mert az részben a munkaidőn túlra esett. A felperes magatartásának demoralizáló hatását hangsúlyozva egyetértett a kötelezettségszegés súlyának első fokú értékelésével.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelmének helyt adó ítélet hozatalát kérte. Amennyiben a döntéshez szükséges tények nem állapíthatók meg, az eljárta bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az Mt. 3. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozott amiatt, mert nem tudott arról, hogy a munkavédelmi oktatáson meg kell jelennie. A

faliújságra történő „késői és bizonytalan idejű” kiírással ezért az alperes szegte meg az együttműködési kötelezettségét. Az Mt. 104. § (1)-(3) bekezdései megsértését amiatt panaszolta, mert álláspontja szerint nem lett volna köteles az oktatásra vonatkozó utasítást teljesíteni, mivel az Mvt. 55. §-a előírja az oktatás munkaidőben való megtartását. A BH 2004.390. számú eseti döntésre hivatkozással azt is sérelmezte, hogy a kötelezettségszegés súlyánál nem került értékelésre az alperes azon mulasztása, hogy nem hívták fel a figyelmét az oktatásra. A felperes szerint a jogerős ítélet sérti az Mt. 6. § (1) bekezdésében és a 74. § (1) bekezdésében előírtakat is, mivel az ügyvezetői szóbeli felhatalmazás nem volt érvényes, a kötelező alakiság megsértése miatt a rendkívüli felmondás jogellenes. Arra is hivatkozott, hogy az évenként kötelező oktatáshoz képest az adott oktatás nem lehetett kötelező, mivel az előzőhöz képest az egy év még nem telt el. Álláspontja szerint nem nyert bizonyítást az sem, hogy a kezével intett a jegyzőkönyv, illetve a jelenléti ív aláírására.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság az alperesi rendkívüli felmondás jogszerűségére levont jogi következtetés első- és másodfokú bíróság által kifejtett indokaival egyetért.

A másodfokú bíróság megalapozottan emelte ki, hogy a felperes az ügyvezetővel telefonon folytatott, nem vitatott tartalmú megbeszéléséből tudomást szerzett arról, hogy a döntést az ügyvezető mint munkáltatói jogkör gyakorló hozta meg, aki a rendkívüli felmondást már kilátásba helyezte, és a jogi képviselővel való konzultáció után hatalmazta fel az üzemvezetőt a perbeli felperesi magatartással indokolt rendkívüli felmondás írásba foglalására és közlésére. A rendkívüli felmondás tehát vitathatatlanul a munkáltatói jogkör gyakorlójától származott, és az ily módon történt írásbeli közlés az egységes bírói gyakorlat értelmében megfelelt a jogszabálynak, és nem volt jogellenes amiatt sem, mert az üzemvezetői közlésről a felperest nem értesítették [Mt. 74. § (1)-(2) bekezdések, BH 2004.77.].

Az elhalasztott oktatás újbóli elrendeléséről és az új időpontról való felperesi tudomás körében is megalapozott az eljáró bíróságok álláspontja. Ha a felperes a faliújság alapján esetleg nem is értesült volna az oktatásról, a körülményekből erről nyilvánvalóan tudomást kellett szereznie (a termen, ahol az oktatás folyt többször átment, az ajtóra ki volt írva az „oktatás van, ne zavarj” felirat, és nyilvánvalóan látnia kellett, hogy a többi munkavállaló bent ül az oktatáson, és az oktatás már folyik).

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesnél kialakult – a felperes által sem vitatott gyakorlat szerint – a munkavállalók együttes oktatása érdekében a délelőtti műszak végén és a délutáni műszak elején tartották a munkavédelmi oktatást, amely az adott esetben 14 órakor, a felperes munkaidejében is zajlott, a felperes a neki felrót magatartást tehát a munkaidejében tanúsította. Ezért nem jogszabálysértő a munkáltatói utasítással való szembehelyezkedésre levont első- és másodfokú ítéleti következtetés [Mt. 104. § (1) bekezdés].

A másodfokú bíróság alappal mutatott rá, hogy a felperesi kötelezettségszegés nemcsak a munkavédelmi oktatásról való távolmaradásban áll, hanem döntően az ezzel kapcsolatos felperesi magatartásban, amely súlyosan demoralizáló hatással volt a többi munkavállalóra [Mt. 96. § (1) bekezdés a) pont]. A kötelezettségszegést és annak súlyát nem cáfolja, hogy az évenkénti gyakorisággal előírt munkavédelmi oktatásra a perbeli esetben nem naptári fordulónappal került sor.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. június 18.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő